

§ 13.

Embedsmænds Hustruer, som efter denne Lov ikke længere ere berettigede til Pension eller Understøttelse, men ifølge de hidtil gjældende Regler allerede have erhvervet Adgang til Pension inden Lovens Udgivelse, beholde for deres Personer Adgang til en Pension af den tilforn for hver især sædvanlige Størrelse, dog ikke ud over det Beløb, som ifølge ovenstaaende Beregningsmaade (jvfr. § 10) kunde tilkomme den Paagjældende.

§ 14.

En Enkes Pension eller Understøttelse ophører:

- 1) naar hun indgaar nyt Ægteskab;
- 2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke;
- 3) naar hun ikke i 3 Aar har hævet samme, uden at kunne bevise gyldig Forhindring;
- 4) naar hun findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 15.

Pension til Præster og deres Enker er Statskassen uvefommende, naar ikke særlig Bevilling for enkelte Tilfælde gives ved Lov.

§ 16.

Naar Pension, Ventepenge eller Understøttelse i 12 Maanedes Tid eller længere Tid ikke er hævet, hjemfalder Beløbet for den Tid til Statskassen eller den særlige Fond, der udreder samme, medmindre gyldig Forhindring senere bevises.

Paa samme Maade forholdes der med mindre Dele af Pensioner, Ventepenge eller Understøttelser, der lades uhevede i 12 Maanedes Tid.

§ 17.

Pensioner og Understøttelser fastsættes altid til et aarligt Beløb af hele Dalere, saaledes at ved Beregningen det Overstyvende bortfalder.

§ 18.

Pensionslovene af 5te Januar 1851 og 24de Februar 1858 ere ophævede.